

Staten ikke har Hjemfaldsret, foreslaar Mindretallet, at de overgaar til fri Ejendom mod, at 50 pCt. af Godsernes Jordtilliggende og Fideikommiskapitaler overdrages til Staten. Endelig indeholder Mindretallets Forslag et Afsnit om Inddragelse af Vallø og Vemmetofte Klostre under Rigsdagens Bevillingsmyndighed og den almindelige Lovgivning. Disse Forslag af Mindretallet forkastedes med 69 St. mod 28. — Et andet Mindretal (Harboe og Ulrich) — der tager Forbehold overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der er retsgyldigt Grundlag for de af Lovforslagets Bestemmelser, som indskrænker den successionsberettigede Slægts Adgang til Succession, — kan ikke erkende, at der foreligger grundlovmæssig Hjemmel for Inddragning under Lovforslagets Bestemmelser af andre Kapitaler end saadanne, der efter 5. Juni 1849 er substituerede for tidligere med Majoratsbaand belagt Jordegods, og Mindretallet stillede derfor Ændringsforslag om en Indskrænkning i Overensstemmelse hermed i Lovforslagets Hovedbestemmelse, et Ændringsforslag, der tillige gik ud paa at nedsætte Afgiften til 15 pCt. Dette Ændringsforslag forkastedes med 83 St. mod 17. — Det nævnte Mindretal foreslog endvidere at indsætte i Lovforslaget, at hvis et Majorat bestaar af en enkelt Hovedejendom med Tilliggende, maa Jordafstaaelsen til Staten ikke fordres i et saadant Omfang, at Jorden og Bygningerne kommer til at staa i Misforhold til hinanden. Dette forkastedes i Folketinget, men Stykket indsattes i Landstinget og kom derefter til at staa i den endelige Lov. — Endelig foreslog Mindretallet Slutningsfristen for Majoratsbesidderne til at melde sig sat til 3 Aar, efter hvilket Tidspunkt Regeringen skal fremsætte Forslag om, hvorledes de endnu tilbageværende Majorater skal overgaa til fri Ejendom. Dette forkastedes med 82 St. mod 16. — Et tredje Mindretal (N. Frederiksen, P. E. Hansen, Mads Larsen og P. Pedersen) foreslog Regelen om Erstatningen for den afgivne Jord affattet saaledes, at det sloges fast, at Erstatningen fastsættes samtidig med, at Udpegningen finder Sted, og paa Grundlag af den samme Vurdering, hvorefter Afgiften er erlagt. Dette vedtoges med 56 St. mod 44, men Bestemmelsen omformedes i Landstinget, saaledes som den kom til at staa i Loven (se ovfr.), og saaledes som et 4. Mindretal indenfor Folketingets Udvalg (R. Andersen, Sigurd Berg, Brorsen, Harboe, Pinholt, Pinstrup og Ulrich) allerede havde foreslaaet i Folketinget. (Efter Lovforslaget skulde Erstatningen bestemmes efter den Værdi, hvortil Jorden var ansat ved den sidste almindelige Jordvurdering). — Sidstnævnte Mindretal foreslog endvidere, at Afgiften fastsættes paa Grundlag af Ejendomsskyldvurderingen i 1920 i Stedet for, som foreslaaet, „efter den sidst skete almindelige Vurdering“. Dette forkastedes i Folketinget, men vedtoges i